

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 10 december 2001 (12.12)
(OR. en)**

**Interinstitutioneel dossier:
2001/0215 (CNS)**

**14867/1/01
REV 1**

LIMITE

**COPEN 79
CATS 50**

RESULTAAT BESPREKINGEN

van: de RAAD

d.d.: 6/7 december 2001

nr. vorig doc.: 14867/01 COPEN 79 CATS 50

nr. Comv.: COM(2001) 522 def./2

Betreft: Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende het Europees arrestatiebevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten

Op 6 december 2001 heeft het voorzitterschap er nota van genomen dat veertien delegaties instemmen met het ontwerp-kaderbesluit betreffende het Europees arrestatiebevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, in de versie van bijlage dezes. Een delegatie heeft verklaard alleen te kunnen instemmen met een beperktere lijst van strafbare feiten in artikel 2, lid 2.

Het voorzitterschap heeft er nota van genomen dat in de Raadsnotulen vermeld zal worden welke elementen de omschrijving van oplichting onder meer zou kunnen omvatten, namelijk gebruik van valse namen of valse hoedanigheden, en het aanwenden van listige kunstgrepen om misbruik te maken van het vertrouwen of van lichtgelovigheid, met het oogmerk zich een zaak toe te eigenen die aan een ander toebehoort.

Het voorzitterschap heeft tevens kennis genomen van reserves voor parlementaire behandeling van Denemarken, Nederland, Zweden, het Verenigd Koninkrijk en Ierland.

Het voorzitterschap heeft opgemerkt dat het ontwerp-kaderbesluit opnieuw voor advies aan het Europees Parlement moet worden voorgelegd.

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name artikel 31, onder a) en b), en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie ¹,

Gezien het advies van het Europese Parlement ²,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999, met name punt 35, wordt melding gemaakt van versnelde procedures voor de uitlevering of overlevering van veroordeelden of verdachten.
- (2) In het programma van maatregelen om uitvoering te geven aan het beginsel van wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen, door de Raad aangenomen op 30 november 2000 ³, wordt de wederzijdse erkenning van arrestatiebevelen vermeld.
- (3) Alle of sommige lidstaten zijn partij bij een aantal verdragen op het gebied van uitlevering, waaronder het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957 en het Europees Verdrag ter bestrijding van terrorisme van 27 januari 1977. De noordse staten hebben identiek geformuleerde uitleveringswetten vastgesteld.
- (4) Daarnaast hebben de lidstaten de drie volgende, geheel of ten dele op de uitlevering betrekking hebbende, overeenkomsten gesloten, die deel uitmaken van het acquis van de Unie: de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen (in betrekkingen tussen de lidstaten die partij bij die overeenkomst zijn) ⁴, de Overeenkomst van 10 maart 1995 aangaande de verkorte procedure tot uitlevering tussen lidstaten van de Europese Unie ⁵, en de Overeenkomst van 27 september 1996 betreffende uitlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie ⁶.

¹ PB ...

² PB ...

³ PB C 12 van 15.1.2001, blz. 10-22.

⁴ PB L 239 van 22.9.2000, blz. 19.

⁵ PB C 78 van 30.3.1995, blz. 1.

⁶ PB C 313 van 13.10.1996, blz. 11.

- (5) De opdracht van de Unie om een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te worden, brengt mee dat uitlevering tussen de lidstaten moet worden afgeschaft en vervangen door een regeling van overlevering tussen rechterlijke autoriteiten. Met de invoering van een nieuwe en vereenvoudigde regeling van overlevering van personen ter fine van vervolging en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen kan tevens een uitweg worden gevonden uit de complexiteit en het mogelijke tijdverlies die inherent zijn aan de huidige uitleveringsprocedures. De klassieke samenwerking die tot dusverre in de betrekkingen tussen de lidstaten overheerste moet worden vervangen door een vrij verkeer van beslissingen in strafzaken, zowel in de instructie- als in de berechtingsfase, in de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid.
- (6) Het Europees arrestatiebevel waarin dit kaderbesluit voorziet, vormt de eerste tastbare toepassing op strafrechtelijk gebied van het beginsel van wederzijdse erkenning, dat de Europese Raad als hoeksteen van de gerechtelijke samenwerking beschouwt.
- (7) Aangezien de lidstaten de beoogde vervanging van het multilaterale uitleveringsstelsel, gebaseerd op het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957 niet naar behoren op unilaterale wijze kunnen verwezenlijken en die kwestie dus slechts op het niveau van de Unie haar beslag kan krijgen, kan de Raad van de Unie maatregelen nemen in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel, waarnaar wordt verwezen in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en dat is neergelegd in artikel 5 van het EG-Verdrag. In overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel, zoals in laatstgenoemd artikel neergelegd, gaat dit kaderbesluit niet verder dan wat nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.
- (8) Beslissingen over de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel mogen pas worden genomen na een toereikende controle, hetgeen betekent dat een rechterlijke autoriteit van de lidstaat waar de gezochte persoon is aangehouden, dient te beslissen of deze al dan niet wordt overgeleverd.
- (9) De rol van de centrale autoriteiten bij de tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel moet beperkt blijven tot het verlenen van praktische en administratieve bijstand.

- (10) De regeling inzake het Europees arrestatiebevel berust op een hoge mate van vertrouwen tussen de lidstaten. De toepassing ervan kan slechts worden opgeschort in geval van een ernstige en voortdurende schending door een lidstaat van de in artikel 6, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde beginselen, welke schending door de Raad is geconstateerd overeenkomstig artikel 7, lid 1, en volgens de procedure van artikel 7, lid 2, van dat Verdrag.
- (11) De regeling inzake het Europees arrestatiebevel moet in de betrekkingen tussen de lidstaten in de plaats treden van alle eerdere rechtsinstrumenten inzake uitlevering, met inbegrip van de bepalingen van titel III van de Schengenuitvoeringsovereenkomst die betrekking hebben op uitlevering.
- (12) Dit kaderbesluit eerbiedigt de grondrechten en voldoet aan de beginselen die worden erkend bij artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en zijn weergegeven in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name in hoofdstuk VI. Niets in dit kaderbesluit staat eraan in de weg dat de overlevering kan worden geweigerd van een persoon tegen wie een Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd, indien er objectieve redenen bestaan om aan te nemen dat het Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd met het oog op vervolging of bestraffing van die persoon op grond van zijn geslacht, ras, godsdienst, etnische afstamming, nationaliteit, taal, politieke overtuiging of seksuele geaardheid of dat de positie van die persoon kan worden aangetast om een van deze redenen. Dit kaderbesluit laat de toepassing door de lidstaten van hun grondwettelijke bepalingen betreffende een eerlijke rechtsgang, vrijheid van vereniging, vrijheid van drukpers en vrijheid van meningsuiting in andere media, onverlet.
- (12 bis) Niemand mag worden verwijderd of uitgezet naar dan wel uitgeleverd aan een staat waarin een ernstig risico bestaat dat hij aan de doodstraf, aan folteringen of aan andere onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen wordt onderworpen.
- (13) Alle lidstaten hebben het Verdrag van de Raad van Europa van 28 januari 1981 tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens geratificeerd. De bij de toepassing van dit kaderbesluit verwerkte persoonsgegevens zullen in overeenstemming met de beginselen van dit Verdrag worden beschermd,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD: ¹

HOOFDSTUK 1 - Algemene beginselen

Artikel 1

Verplichting tot tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel

1. Het Europees arrestatiebevel is een rechterlijke beslissing die door een lidstaat wordt gegeven met het oog op de aanhouding en de overlevering door een andere lidstaat van een persoon die gezocht wordt met het oog op strafvervolgning of uitvoering van een tot vrijheidsbeneming strekkende straf of maatregel.
2. De lidstaten verbinden zich ertoe om, op grond van het beginsel van wederzijdse erkenning en overeenkomstig de bepalingen van dit kaderbesluit, elk Europees arrestatiebevel ten uitvoer te leggen.
3. Dit kaderbesluit laat de verplichting tot eerbiediging van de grondrechten en de fundamentele rechtsbeginselen, zoals deze zijn vastgelegd in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, onverlet.

Artikel 2

Toepassingsgebied van het Europees arrestatiebevel

1. Een Europees arrestatiebevel kan worden uitgevaardigd wegens feiten die door de wet van de verzoekende lidstaat strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, met een maximum van ten minste 12 maanden of, wanneer een straf of een maatregel is opgelegd, wegens sancties met een duur van ten minste vier maanden.
2. Tot overlevering op grond van een Europees arrestatiebevel kunnen leiden, onder de voorwaarden van dit kaderbesluit en zonder toetsing van de dubbele strafbaarheid van het feit, de navolgende strafbare feiten, indien daarop in de verzoekende staat een vrijheidsstraf staat met een maximum van ten minste drie jaar en zoals omschreven in het recht van de verzoekende staat:

¹ Alle versies zullen herzien moeten worden in het licht van de Franse versie, omdat de oorspronkelijke tekst in het Frans gesteld was.

- deelneming aan een criminele organisatie
- terrorisme
- mensenhandel
- seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie
- illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen
- illegale handel in wapens, munitie en explosieven
- corruptie
- fraude, met inbegrip van fraude waardoor de financiële belangen van de Gemeenschap worden geschaad in de zin van de Overeenkomst van 26 juli 1995 aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen
- witwassen van opbrengsten van misdrijven
- vervalsing en namaak van de euro
- cybercriminaliteit
- milieumisdrijven, met inbegrip van de illegale handel in bedreigde diersoorten en de illegale handel in bedreigde planten- en boomsoorten
- hulp aan illegale binnenkomst en illegaal verblijf
- moord en doodslag, zware mishandeling
- illegale handel in menselijke organen en weefsels
- ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving en gijzeling
- racisme en vreemdelingenhaat
- georganiseerde of gewapende diefstal
- illegale handel in cultuurobjecten, waaronder antiques en kunstvoorwerpen
- oplichting
- racketeering en afpersing
- namaak van producten en productpiraterij
- vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten
- vervalsing van betaalmiddelen
- illegale handel in hormonale stoffen en andere groeibevorderaars
- illegale handel in nucleaire en radioactieve stoffen
- handel in gestolen voertuigen
- verkrachting
- opzettelijke brandstichting

- misdrijven die onder de rechtsmacht van het Internationaal Strafhof vallen
- kaping van vliegtuigen/schepen
- sabotage.

3. De Raad kan, na raadpleging van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 39, lid 1, VEU te allen tijde met eenparigheid van stemmen besluiten andere categorieën van strafbare feiten aan de lijst in lid 2 toe te voegen. De Raad overweegt in het licht van het door de Commissie overeenkomstig artikel 27 ingediende verslag of deze lijst moet worden uitgebreid of gewijzigd.

4. Ten aanzien van andere dan de in lid 2 bedoelde strafbare feiten kan overlevering afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat het Europees arrestatiebevel berust op een naar het recht van de uitvoerende staat strafbaar feit, ongeacht de bestanddelen of de kwalificatie hiervan.

Artikel 3

Gronden tot verplichte weigering van de tenuitvoerlegging

De uitvoerende rechterlijke autoriteit weigert de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel in de volgende gevallen:

- 1) het strafbaar feit dat aan het Europees arrestatiebevel ten grondslag ligt, valt in de uitvoerende staat onder een amnestie en deze staat was krachtens zijn strafwetgeving bevoegd om dat strafbaar feit te vervolgen;
- 2) uit de gegevens waarover de uitvoerende rechterlijke autoriteit beschikt, blijkt dat de gezochte persoon onherroepelijk door een lidstaat is berecht voor dezelfde feiten, op voorwaarde dat, in geval van veroordeling, de sanctie is ondergaan of op dat tijdstip wordt ondergaan dan wel niet meer kan worden uitgevoerd volgens het recht van de veroordelende staat;
- 3) de persoon tegen wie het Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd, kan krachtens het recht van de uitvoerende staat op grond van zijn leeftijd nog niet strafrechtelijk verantwoordelijk worden gesteld voor de feiten die aan het Europees arrestatiebevel ten grondslag liggen.

Artikel 4

Gronden tot facultatieve weigering van de tenuitvoerlegging

De uitvoerende rechterlijke autoriteit kan de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel weigeren indien:

- 1) in een van de in artikel 2, lid 4, bedoelde gevallen, het feit dat aan het Europees arrestatiebevel ten grondslag ligt naar het recht van de uitvoerende staat niet strafbaar is; terzake van retributies en belastingen, douane en deviezen mag de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel niet worden geweigerd op grond van het feit dat de uitvoerende staat niet dezelfde soort retributies of belastingen heft, of niet dezelfde soort regelgeving inzake retributies, belastingen, douane en deviezen kent als de verzoekende staat;
- 2) de persoon tegen wie het Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd, in de uitvoerende staat wordt vervolgd wegens het feit dat aan het Europees arrestatiebevel ten grondslag ligt;
- 3) de rechterlijke autoriteiten van de uitvoerende staat besloten hebben geen vervolging in te stellen wegens het strafbaar feit waarvoor het Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd, of een ingestelde vervolging te staken, dan wel wanneer in een lidstaat tegen de gezochte persoon voor dezelfde feiten een onherroepelijke beslissing is gegeven die verdere vervolging onmogelijk maakt;
- 4) de strafvervolging of de straf volgens de wet van de uitvoerende lidstaat verjaard is en de feiten volgens de strafwetgeving van deze staat onder zijn rechtsmacht vallen;
- 5) uit de gegevens waarover de uitvoerende rechterlijke autoriteit beschikt, blijkt dat de gezochte persoon door een derde land onherroepelijk is berecht voor dezelfde feiten, op voorwaarde dat, ingeval van veroordeling, de sanctie is ondergaan of op dat tijdstip wordt ondergaan dan wel niet meer kan worden uitgevoerd volgens het recht van de veroordelende staat;

- 6) het Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf of maatregel, wanneer de gezochte persoon verblijft in of onderdaan of ingezetene is van de uitvoerende lidstaat en deze staat zich ertoe verbindt de straf of maatregel overeenkomstig zijn nationale recht zelf uit te voeren;
- 7) het Europees arrestatiebevel een strafbaar feit betreft dat
 - 1) naar het recht van de uitvoerende lidstaat geacht wordt geheel of ten dele te zijn gepleegd op het grondgebied van die lidstaat of op een daarmee gelijkgesteld grondgebied;
 - 2) is gepleegd buiten het grondgebied van de verzoekende lidstaat en er naar het recht van de uitvoerende lidstaat geen vervolging zou kunnen worden ingesteld indien het feit buiten het grondgebied van de uitvoerende lidstaat was gepleegd.

Artikel 5

Verzekering die de verzoekende staat in bijzondere gevallen moet geven

De tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel door de uitvoerende rechterlijke autoriteit kan door het recht van de uitvoerende staat afhankelijk worden gesteld van een van de volgende voorwaarden:

- 1) indien het Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd ter uitvoering van een bij verstek opgelegde straf of maatregel en de betrokkene niet persoonlijk gedagvaard of anderszins in kennis gesteld is van datum en plaats van de terechtzitting die tot het verstekvonnis heeft geleid kan overlevering afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat de verzoekende rechterlijke autoriteit een verzekering geeft die voldoende wordt geacht om de persoon tegen wie het Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd, te garanderen dat hij in de gelegenheid zal worden gesteld in de verzoekende lidstaat hoger beroep of verzet aan te tekenen en aanwezig te zijn op de terechtzitting;

- 2) indien het feit dat aan het Europees arrestatiebevel ten grondslag ligt, strafbaar is gesteld met een straf of maatregel welke levenslange vrijheidsbeneming meebrengt, kan de tenuitvoerlegging van het arrestatiebevel afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat de rechtsorde van de verzoekende lidstaat voorziet in de mogelijkheid van herziening van de opgelegde straf - op verzoek of ten minste na 20 jaar - dan wel van toepassing van gratiemaatregelen waarvoor de betrokkene krachtens de nationale wetgeving of praktijk van die lidstaat in aanmerking komt, strekkende tot niet-uitvoering van de straf;
- 3) indien de persoon tegen wie een Europees arrestatiebevel met het oog op vervolging is uitgevaardigd, onderdaan of ingezetene van de uitvoerende staat is, kan overlevering afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat de persoon, na gehoord te zijn, wordt teruggezonden naar de uitvoerende staat om daar de straf of maatregel te ondergaan die hem eventueel wordt opgelegd in de verzoekende staat.

Artikel 6

Bevoegde autoriteiten

1. De verzoekende rechterlijke autoriteit is de rechterlijke autoriteit van de verzoekende staat die bevoegd is om een arrestatiebevel uit te vaardigen krachtens het recht van de verzoekende staat.
2. De uitvoerende rechterlijke autoriteit is de rechterlijke autoriteit van de uitvoerende staat die bevoegd is krachtens het recht van de uitvoerende staat.
3. Iedere lidstaat deelt het secretariaat-generaal van de Raad mee welke autoriteit volgens zijn recht bevoegd is.

[Artikel 7

Toezending van een Europees arrestatiebevel ¹]

¹ De inhoud van dit artikel wordt verplaatst naar artikel 10.

Artikel 8

Inschakeling van de centrale autoriteit

1. Iedere lidstaat kan één of, indien zijn rechtsstelsel daarin voorziet, meer centrale autoriteiten aanwijzen om de bevoegde rechterlijke autoriteiten bij te staan.
2. Een lidstaat kan, indien zijn interne rechterlijke organisatie zulks vereist, zijn centrale autoriteit belasten met het toezenden en administratief in ontvangst nemen van de Europese arrestatiebevelen en van enige andere officiële briefwisseling dienaangaande.

De lidstaat die van deze mogelijkheid gebruik wil maken, stelt het secretariaat-generaal van de Raad in kennis van de gegevens met betrekking tot de centrale autoriteit. Die gegevens zijn bindend voor alle autoriteiten van de verzoekende lidstaat.

Artikel 9

Inhoud en vorm van het Europees arrestatiebevel

1. In het Europees arrestatiebevel worden overeenkomstig het als bijlage bij dit kaderbesluit gevoegde model de navolgende gegevens vermeld:

- a) de identiteit en de nationaliteit van de gezochte persoon;
- b) de naam, het adres, het telefoon- en het faxnummer, het e-mailadres van de verzoekende rechterlijke autoriteit;
- c) de vermelding dat een voor tenuitvoerlegging vatbaar vonnis, een arrestatiebevel of een andere voor tenuitvoerlegging vatbare gelijkwaardige rechterlijke beslissing bestaat, zoals bedoeld in de artikelen 1 en 2;
- d) de aard en de wettelijke kwalificatie van het strafbaar feit, met name rekening houdend met artikel 2;
- e) een omschrijving van de omstandigheden waaronder het strafbare feit is gepleegd, met vermelding van onder meer het tijdstip, de plaats en de mate van betrokkenheid van de gezochte persoon bij dit feit;
- f) de opgelegde straf, indien een onherroepelijk vonnis bestaat, of de bij de wet op het betrokken feit gestelde straffen;
- g) indien mogelijk, de andere gevolgen van het strafbaar feit.

2. Het certificaat ¹ wordt vertaald in de officiële taal of in één van de officiële talen van de uitvoerende staat. Elke lidstaat kan, bij de aanneming van dit kaderbesluit of op een later tijdstip, in een bij het secretariaat-generaal van de Raad neergelegde verklaring medelen dat hij een vertaling in één of meer andere officiële talen van de instellingen van de Europese Gemeenschappen aanvaardt.

¹ Het certificaat is nog niet besproken.

HOOFDSTUK 2 - Overleveringsprocedure

Artikel 10

Toezending van een Europees arrestatiebevel

1. Wanneer de plaats waar de persoon zich bevindt bekend is, kan de verzoekende rechterlijke autoriteit het Europees arrestatiebevel rechtstreeks toezenden aan de uitvoerende rechterlijke autoriteit.
2. De verzoekende rechterlijke autoriteit kan hoe dan ook besluiten om de gezochte persoon in het Schengeninformatiesysteem te signaleren.
3. Deze signalering vindt plaats overeenkomstig artikel 95 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen. Een signalering in het Schengeninformatiesysteem geldt als Europees arrestatiebevel vergezeld van de gegevens vermeld in artikel 9, lid 1.

Tot het tijdstip waarop het SIS in staat zal zijn gesteld alle in artikel 9 vermelde gegevens mee te delen, geldt de signalering bij wijze van overgangsmaatregel als Europees arrestatiebevel in afwachting dat het origineel in de voorgeschreven vorm door de uitvoerende rechterlijke autoriteit is ontvangen.

Artikel 10 bis

Wijze van toezending van een Europees arrestatiebevel

1. Indien de verzoekende rechterlijke autoriteit de bevoegde uitvoerende rechterlijke autoriteit niet kent, verricht zij de nodige opzoeken, met name via de contactpunten van het Europees justitieel netwerk, om die informatie te verkrijgen van de uitvoerende staat.
2. Indien de verzoekende rechterlijke autoriteit zulks wenst, kan de toezending plaatsvinden via het beveiligd telecommunicatiesysteem van het Europees justitieel netwerk.
3. Indien geen gebruik kan worden gemaakt van het Schengeninformatiesysteem, kan de verzoekende rechterlijke autoriteit voor de toezending van het Europees arrestatiebevel een beroep doen op de diensten van Interpol.

4. De verzoekende rechterlijke autoriteit kan het Europees arrestatiebevel toezenden op elke dusdanige veilige wijze dat in alle gevallen een schriftelijk document kan worden voorgelegd en de uitvoerende lidstaat zich van de echtheid ervan kan vergewissen.
5. Wanneer moeilijkheden rijzen in verband met de toezending of de echtheid van een voor de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel noodzakelijk document, worden deze moeilijkheden opgelost door middel van rechtstreeks contact tussen de betrokken rechterlijke autoriteiten of in voorkomend geval door tussenkomst van de centrale autoriteiten van de betrokken lidstaten.
6. Indien de autoriteit die een Europees arrestatiebevel ontvangt, niet bevoegd is om er gevolg aan te geven, zendt zij het Europees arrestatiebevel ambtshalve door aan de bevoegde autoriteit van haar lidstaat en stelt zij de verzoekende rechterlijke autoriteit daarvan in kennis.

[Artikel 11]

Artikel 12

Rechten van de gezochte persoon

1. Wanneer een gezochte persoon wordt aangehouden, stelt de bevoegde autoriteit van de uitvoerende staat deze persoon, overeenkomstig haar nationaal recht, in kennis van het bestaan en de inhoud van het Europees arrestatiebevel en van de mogelijkheid om met overlevering aan de verzoekende rechterlijke autoriteit in te stemmen.
2. Een gezochte persoon die ter fine van tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel wordt aangehouden, heeft recht op bijstand van een raadsman en van een tolk, overeenkomstig het recht van de uitvoerende lidstaat.

Artikel 13

Voortgezette hechtenis van de persoon

Wanneer een persoon wordt aangehouden op grond van een Europees arrestatiebevel, beslist de uitvoerende rechterlijke autoriteit of deze persoon in hechtenis blijft overeenkomstig het nationaal recht van de uitvoerende lidstaat. Deze persoon kan op elk tijdstip overeenkomstig het nationale recht in voorlopige vrijheid worden gesteld, onverminderd de maatregelen die de bevoegde autoriteit van de uitvoerende staat noodzakelijk acht om ontsnapping van de gezochte persoon te voorkomen.

Artikel 14

Instemming met overlevering

1. Indien de aangehouden persoon te kennen geeft dat hij instemt met zijn overlevering, wordt die instemming en, in voorkomend geval, de uitdrukkelijke afstand van de bescherming van het in artikel 22, lid 2, omschreven specialiteitsbeginsel gegeven ten overstaan van de uitvoerende rechterlijke autoriteit overeenkomstig het nationaal recht van de uitvoerende staat.

2. Iedere lidstaat neemt de nodige maatregelen om te waarborgen dat de in lid 1 bedoelde instemming en, in voorkomend geval, afstand op zodanige wijze worden vastgesteld dat blijkt dat de betrokkene uit vrije wil heeft gehandeld en zich ten volle van de gevolgen bewust is. Daartoe heeft de gezochte persoon het recht zich te laten bijstaan door een raadsman.

3. Van de in lid 1 bedoelde instemming en, in voorkomend geval, afstand wordt proces-verbaal opgemaakt overeenkomstig de procedure van het nationaal recht van de uitvoerende staat.

4. De instemming kan in beginsel niet worden herroepen. Elke lidstaat kan bepalen dat de instemming en, in voorkomend geval, de afstand overeenkomstig de toepasselijke regels van zijn nationaal recht kan worden herroepen. In dat geval wordt het tijdvak tussen de datum van instemming en de datum van afstand niet in aanmerking genomen voor het bepalen van de in artikel 17 gestelde termijnen. Een lidstaat die gebruik wenst te maken van deze mogelijkheid stelt het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie hiervan in kennis bij de aanneming van dit kaderbesluit en vermeldt de nadere regels volgens welke herroeping van de instemming mogelijk is, alsook iedere wijziging.

Artikel 14 bis

Horen van de gezochte persoon

Indien de aangehouden persoon niet instemt met zijn overlevering als bedoeld in artikel 14, heeft hij het recht overeenkomstig de nationale wet van de uitvoerende staat door de uitvoerende rechterlijke autoriteit te worden gehoord.

Artikel 15

Beslissing over de overlevering

1. De uitvoerende rechterlijke autoriteit beslist, binnen de termijnen en onder de voorwaarden die in dit kaderbesluit zijn gesteld, over de overlevering van de betrokkene.

2. Indien de uitvoerende rechterlijke autoriteit van oordeel is dat de door de verzoekende lidstaat meegedeelde gegevens onvoldoende zijn om haar in staat te stellen een beslissing te nemen over de overlevering, doet zij het verzoek de noodzakelijke aanvullende gegevens, met name in verband met de artikelen 3 tot en met 5 en artikel 9 dringend te mogen ontvangen en kan zij een uiterste datum voor de ontvangst ervan vaststellen, rekening houdend met de noodzaak de in artikel 17 gestelde termijn in acht te nemen.

3. De verzoekende rechterlijke autoriteit kan te allen tijde alle aanvullende dienstige inlichtingen aan de uitvoerende rechterlijke autoriteit toezenden.

Artikel 16

Beslissing in geval van samenloop van verzoeken

1. Indien twee of meer lidstaten ten aanzien van eenzelfde persoon een Europees arrestatiebevel hebben uitgevaardigd, houdt de uitvoerende rechterlijke autoriteit bij het nemen van haar beslissing over welk van deze arrestatiebevelen ten uitvoer zal worden gelegd, rekening met alle omstandigheden en met name met de relatieve ernst van de strafbare feiten en de plaats waar ze zijn gepleegd, met de data van de onderscheiden Europese arrestatiebevelen alsmede met het feit dat het bevel is uitgevaardigd voor de vervolging of de uitvoering van een straf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel.

2. De uitvoerende rechterlijke autoriteit kan het advies van Eurojust inwinnen met het oog op een beslissing als bedoeld in lid 1.
3. In geval van strijdigheid tussen een Europees arrestatiebevel en een uitleveringsverzoek van een derde land, houdt de bevoegde autoriteit van de uitvoerende lidstaat bij het nemen van haar beslissing of aan het Europees arrestatiebevel dan wel aan het verzoek om uitlevering voorrang wordt gegeven, rekening met alle omstandigheden, met name die bedoeld in lid 1 alsmede die bedoeld in het toepasselijke verdrag.
4. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de verplichtingen van de lidstaten krachtens het Statuut van het Internationaal Strafhof.

Artikel 17

Termijnen en modaliteiten van de beslissing

1. Europese arrestatiebevelen worden met spoed behandeld en ten uitvoer gelegd.
2. Indien de gezochte persoon met zijn overlevering instemt, zou de definitieve beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel binnen 10 dagen na deze instemming moeten worden genomen.
3. In de andere gevallen zou de definitieve beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel ¹ binnen 60 dagen na de aanhouding van de gezochte persoon moeten worden genomen.
4. Indien het arrestatiebevel in specifieke gevallen niet binnen de in de leden 2 en 3 bepaalde termijnen ten uitvoer kan worden gelegd, stelt de uitvoerende rechterlijke autoriteit de verzoekende rechterlijke autoriteit daar met opgave van redenen onmiddellijk van in kennis. In dat geval kunnen de termijnen met 30 dagen worden verlengd.
5. Zolang de rechterlijke autoriteit van de uitvoerende staat geen definitieve beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel heeft genomen, verzekert zij zich ervan dat de materiële voorwaarden voor daadwerkelijke overlevering verenigd blijven.

¹ In een later stadium moet worden gezorgd voor samenhang van de terminologie in het gehele kaderbesluit (beslissing over de overlevering of over de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel).

6. Iedere weigering om een Europees arrestatiebevel ten uitvoer te leggen wordt met redenen omkleed.

7. Wanneer een lidstaat in uitzonderlijke omstandigheden de in dit artikel gestelde termijnen niet kan naleven, stelt hij Eurojust daarvan in kennis, samen met de redenen voor de vertraging. Daarenboven stelt een lidstaat waarvan de Europese arrestatiebevelen bij herhaling door een andere lidstaat te laat ten uitvoer zijn gelegd, de Raad daarvan in kennis met het oog op een beoordeling van de uitvoering door de lidstaten van dit kaderbesluit.

Artikel 17 bis

Situatie in afwachting van de beslissing

1. Wanneer een Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd op grond van een andere voor tenuitvoerlegging vatbare rechterlijke beslissing dan een onherroepelijk vonnis, moet de uitvoerende rechterlijke autoriteit aanvaarden dat:

- hetzij de gezochte persoon wordt gehoord overeenkomstig artikel 17 ter;
- hetzij de gezochte persoon tijdelijk wordt overgebracht.

2. De voorwaarden en de duur van de tijdelijke overbrenging worden in onderlinge overeenstemming tussen de verzoekende en de uitvoerende rechterlijke autoriteit vastgesteld.

3. In geval van een tijdelijke overbrenging moet de persoon in het kader van de overleveringsprocedure naar de uitvoerende staat kunnen terugkeren om er de hem betreffende terechtzittingen bij te wonen.

Artikel 17 ter

Horen van de persoon in afwachting van de beslissing

1. De persoon wordt gehoord door een rechterlijke autoriteit, bijgestaan door een andere persoon, die overeenkomstig het recht van de lidstaat van het verzoekende gerecht wordt aangewezen.

2. De gezochte persoon wordt overeenkomstig het recht van de uitvoerende staat gehoord en de voorwaarden daarvan worden in onderlinge overeenstemming tussen de verzoekende en de uitvoerende rechterlijke autoriteit vastgesteld.

3. De bevoegde uitvoerende autoriteit kan een gerecht van de lidstaat waartoe zij behoort opdragen zijn medewerking te verlenen bij het horen van de gezochte persoon met het oog op de juiste toepassing van dit artikel en de vastgestelde voorwaarden.

Artikel 17 quater

Voorrechten en immuniteiten

1. Indien de gezochte persoon in de uitvoerende staat een voorrecht of immuniteit geniet, begint de in artikel 17 bedoelde termijn slechts te lopen indien en vanaf de datum waarop de uitvoerende rechterlijke autoriteit ervan in kennis is gesteld dat dit voorrecht of deze immuniteit is opgeheven. Indien de persoon geen immuniteit terzake van tenuitvoerlegging of rechtspraak¹ geniet, vergewist de uitvoerende staat zich ervan dat de materiële voorwaarden die voor een daadwerkelijke overlevering nodig zijn, vervuld blijven.

2. Indien een autoriteit van de uitvoerende staat bevoegd is voor de opheffing van het voorrecht of de immuniteit, verzoekt de uitvoerende rechterlijke autoriteit onverwijld hierom. Indien een autoriteit van een andere staat of van een internationale organisatie bevoegd is voor de opheffing van het voorrecht of van de immuniteit, verzoekt de verzoekende rechterlijke autoriteit daarom.

Artikel 17 quinquies

Samenloop van internationale verplichtingen

Dit kaderbesluit laat de verplichtingen van de uitvoerende lidstaat onverlet, indien de gezochte persoon aan die lidstaat is uitgeleverd door een staat die geen lid is van de Europese Unie en de gezochte persoon de bescherming geniet van de specialiteitsbepalingen van het instrument op grond waarvan hij is uitgeleverd. De uitvoerende lidstaat neemt alle nodige maatregelen om onverwijld om de toestemming te verzoeken van de staat die de gezochte persoon heeft uitgeleverd, met het oog op diens overlevering aan de verzoekende staat. De in artikel 17 gestelde termijn begint pas te lopen vanaf de datum waarop die specialiteitsbepalingen ophouden te bestaan. In afwachting van de beslissing van de staat die de gezochte persoon heeft uitgeleverd, vergewist de uitvoerende lidstaat zich ervan dat de materiële voorwaarden die voor een daadwerkelijke overlevering nodig zijn, vervuld blijven.

¹ In de Franse tekst: "immunité d'exécution ou de juridiction".

Artikel 17 sexies

Kennisgeving van de beslissing

De uitvoerende rechterlijke autoriteit stelt de verzoekende rechterlijke autoriteit in kennis van de beslissing inzake het aan het Europees arrestatiebevel gegeven gevolg.

Artikel 18

Termijn voor overlevering van de persoon

1. De gezochte persoon wordt zo spoedig mogelijk overgeleverd, op een datum die de betrokken autoriteiten in onderlinge overeenstemming vaststellen.
2. De gezochte persoon wordt niet later overgeleverd dan tien dagen nadat beslist is het Europees arrestatiebevel ten uitvoer te leggen.
3. Indien de uitvoerende lidstaat de gezochte persoon door omstandigheden buiten de macht van de betrokken lidstaten niet binnen de in lid 2 gestelde termijn kan overleveren, nemen de uitvoerende en de verzoekende rechterlijke autoriteit onmiddellijk met elkaar contact op en wordt in onderlinge overeenstemming een nieuwe datum voor overlevering vastgesteld. In dat geval vindt overlevering plaats binnen tien dagen te rekenen vanaf de aldus vastgestelde nieuwe datum.
4. De overlevering kan bij wijze van uitzondering tijdelijk worden opgeschort om ernstige humanitaire redenen, bijvoorbeeld indien er gegronde redenen bestaan om aan te nemen dat die overlevering het leven of de gezondheid van de gezochte persoon kennelijk in gevaar zou brengen. De tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel vindt plaats zodra deze gronden niet langer bestaan. De uitvoerende rechterlijke autoriteit stelt de verzoekende rechterlijke autoriteit daarvan onmiddellijk in kennis en in onderlinge overeenstemming wordt een nieuwe datum voor overlevering vastgesteld. In dat geval vindt overlevering plaats binnen tien dagen te rekenen vanaf de aldus vastgestelde nieuwe datum.
5. Indien de persoon na het verstrijken van de in de leden 2 tot en met 4 gestelde termijnen nog steeds in hechtenis verkeert, wordt hij in vrijheid gesteld.

Artikel 19

Uitgestelde of voorwaardelijke overlevering

1. De uitvoerende rechterlijke autoriteit kan, nadat zij tot tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel besloten heeft, de overlevering van de gezochte persoon uitstellen opdat hij in de uitvoerende staat vervolgd kan worden of, indien hij reeds veroordeeld is, aldaar een straf kan ondergaan wegens een ander feit dan het in het Europees arrestatiebevel bedoelde feit.
2. In plaats van de overlevering uit te stellen kan de uitvoerende rechterlijke autoriteit de gezochte persoon tijdelijk aan de verzoekende staat overleveren onder de door de uitvoerende en de verzoekende rechterlijke autoriteit in onderlinge overeenstemming vast te stellen voorwaarden. De overeenstemming wordt schriftelijk vastgelegd en de voorwaarden zijn bindend voor alle autoriteiten van de verzoekende staat.

Artikel 20

Doortocht

1. Iedere lidstaat staat, tenzij hij gebruikmaakt van de mogelijkheid tot weigering wanneer om de doortocht van een onderdaan of een ingezetene met het oog op de uitvoering van een straf wordt verzocht, de doortocht over zijn grondgebied toe van een gezochte persoon die wordt overgeleverd, mits aan deze lidstaat informatie is verstrekt over:

- de identiteit en de nationaliteit van de persoon tegen wie het Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd,
- het bestaan van een Europees arrestatiebevel,
- de aard en de wettelijke kwalificatie van het strafbaar feit,
- de omstandigheden waaronder het strafbaar feit is gepleegd, met inbegrip van tijd en plaats.

Wanneer de persoon tegen wie een Europees arrestatiebevel met het oog op vervolging is uitgevaardigd, een onderdaan of een ingezetene van de staat van doortocht is, kan de doortocht afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat de persoon, na gehoord te zijn, wordt teruggezonden naar de staat van doortocht om daar de straf of veiligheidsmaatregel te ondergaan die hem eventueel wordt opgelegd in de verzoekende staat.

2. Iedere lidstaat wijst een autoriteit aan die verantwoordelijk is voor de ontvangst van verzoeken tot doortocht, van de nodige stukken en van alle andere ambtelijke briefwisseling in verband met die verzoeken. De lidstaten delen de naam van die autoriteit mee aan het secretariaat-generaal van de Raad.

3. Het verzoek om doortocht, alsmede de in lid 1 bedoelde gegevens, kunnen aan de overeenkomstig lid 2 aangewezen autoriteit worden toegezonden op dusdanige wijze dat in alle gevallen een schriftelijk document kan worden voorgelegd. De lidstaat van doortocht geeft op dezelfde wijze kennis van zijn beslissing.

4. Dit kaderbesluit is niet van toepassing wanneer het vervoer door de lucht plaatsvindt en er geen tussenlanding is voorzien. In geval van een onvoorziene tussenlanding verstrekt de verzoekende lidstaat evenwel aan de overeenkomstig lid 2 aangewezen autoriteit de in lid 1 bedoelde gegevens.

5. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de doortocht van een persoon die door een derde staat aan een lidstaat moet worden uitgeleverd. Met name moet de term "Europees arrestatiebevel" worden vervangen door de term "uitleveringsverzoek".

HOOFDSTUK 3

Gevolgen van de overlevering

Artikel 21

Verrekening van de periode van vrijheidsbeneming in de uitvoerende staat

1. De verzoekende lidstaat brengt elke periode van vrijheidsbeneming ten gevolge van de tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel in mindering op de totale duur van de vrijheidsbeneming die in de verzoekende staat moet worden ondergaan in geval van veroordeling tot een tot vrijheidsbeneming strekkende straf of maatregel.
2. Te dien einde zendt de uitvoerende rechterlijke autoriteit of de krachtens artikel 8 aangewezen centrale autoriteit alle gegevens betreffende de duur van de vrijheidsbeneming van de gezochte persoon op grond van de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel toe aan de verzoekende autoriteit op het tijdstip van de overlevering.

Artikel 22

Eventuele vervolging wegens andere strafbare feiten

1. Elke lidstaat kan het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie ervan in kennis stellen dat, ten aanzien van andere lidstaten die dezelfde kennisgeving hebben verricht, de toestemming voor de vervolging, berechting of hechtenis met het oog op de uitvoering van een straf of maatregel die vrijheidsbeneming meebrengt, wegens enig ander vóór de overlevering gepleegd feit dan dat welk de reden tot de overlevering is geweest, geacht wordt te zijn gegeven, tenzij de uitvoerende rechterlijke autoriteit in een specifiek geval in haar beslissing tot overlevering anders heeft beschikt.
2. Behoudens in de in lid 1 en lid 3 bedoelde gevallen wordt een overgeleverd persoon niet vervolgd, berecht of wordt zijn vrijheid hem niet anderszins benomen wegens enig ander vóór de overlevering gepleegd feit dan dat welk de reden tot de overlevering is geweest.
3. Lid 2 is niet van toepassing in de volgende gevallen:
 - a) wanneer de gezochte persoon, hoewel hij daartoe de mogelijkheid had, niet binnen 45 dagen na zijn definitieve invrijheidstelling het grondgebied van de lidstaat waaraan hij was overgeleverd, heeft verlaten, of indien hij na dit gebied verlaten te hebben daarnaar is teruggekeerd;

- b) wanneer de feiten niet strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel;
- c) wanneer de strafvervolging niet leidt tot de toepassing van een maatregel die zijn persoonlijke vrijheid beperkt;
- d) wanneer de gezochte persoon zal worden onderworpen aan de uitvoering van een straf of maatregel die geen vrijheidsbeneming meebrengt, met inbegrip van een geldboete, of een vervangende maatregel, zelfs indien deze kan leiden tot beperking van zijn persoonlijke vrijheid;
- e) wanneer de gezochte persoon heeft ingestemd met zijn overlevering, in voorkomend geval vergezeld van de afstand van bescherming van het specialiteitsbeginsel, overeenkomstig artikel 14;
- f) wanneer de gezochte persoon na zijn overlevering uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van bescherming van het specialiteitsbeginsel voor bepaalde, vóór zijn overlevering gepleegde feiten. De afstand wordt gedaan ten overstaan van de bevoegde rechterlijke autoriteiten van de verzoekende lidstaat en wordt opgetekend overeenkomstig het nationaal recht van die staat. De afstand wordt verkregen onder omstandigheden waaruit blijkt dat de betrokkene uit vrije wil handelt en zich volledig bewust is van de gevolgen. De gezochte persoon heeft te dien einde het recht zich door een raadsman te doen bijstaan.
- g) wanneer de uitvoerende rechterlijke autoriteit die de gezochte persoon overgeleverd heeft, overeenkomstig lid 4 daartoe toestemming geeft.

4. Bij de uitvoerende rechterlijke autoriteit wordt een verzoek tot toestemming ingediend, dat de gegevens bedoeld in artikel 9, lid 1, bevat en vergezeld gaat van een vertaling. De toestemming wordt gegeven indien het strafbaar feit waarvoor zij verzocht wordt op zichzelf de verplichting tot overlevering overeenkomstig de bepalingen van dit kaderbesluit meebrengt. Toestemming wordt geweigerd op de in artikel 3 genoemde gronden en kan in de overige gevallen alleen op de in artikel 4 genoemde gronden worden geweigerd. Voor de in artikel 5 bedoelde situaties moet de verzoekende staat dezelfde waarborgen geven. De beslissing wordt uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het verzoek genomen.

Artikel 23

Verdere overlevering of uitlevering

1. Elke lidstaat kan het secretariaat-generaal van de Raad ervan in kennis stellen dat in zijn betrekkingen met andere lidstaten die dezelfde kennisgeving hebben verricht de toestemming voor de overlevering aan een andere lidstaat dan de uitvoerende staat op grond van een Europees arrestatiebevel dat is uitgevaardigd wegens enig vóór de overlevering gepleegd feit geacht wordt te zijn gegeven, tenzij de uitvoerende rechterlijke autoriteit in een specifiek geval in haar beslissing tot overlevering anders beschikt.
2. Een persoon die op grond van een Europees arrestatiebevel aan de verzoekende lidstaat is overgeleverd kan hoe dan ook, zonder toestemming van de uitvoerende lidstaat, in de volgende gevallen aan een andere lidstaat dan de uitvoerende staat worden overgeleverd op grond van een Europees arrestatiebevel dat is uitgevaardigd wegens enig vóór de overlevering gepleegd feit:
 - a) indien de gezochte persoon, hoewel hij daartoe de mogelijkheid had, niet binnen 45 dagen na zijn definitieve invrijheidstelling het grondgebied van de staat waaraan hij was overgeleverd, heeft verlaten, of indien hij na dit gebied verlaten te hebben daarnaar is teruggekeerd;
 - b) indien de gezochte persoon instemt met overlevering aan een andere lidstaat dan de uitvoerende staat krachtens een Europees arrestatiebevel. Daartoe wordt de toestemming gegeven ten overstaan van de bevoegde rechterlijke autoriteiten van de verzoekende staat en opgetekend overeenkomstig het nationaal recht van die staat. De toestemming wordt verkregen onder omstandigheden waaruit blijkt dat de betrokkene uit vrije wil handelt en zich volledig bewust is van de gevolgen. De gezochte persoon heeft te dien einde het recht zich door een raadsman te doen bijstaan;
 - c) indien de gezochte persoon, overeenkomstig artikel 22, lid 3, onder a), e), f) en g), niet de bescherming van het specialiteitsbeginsel geniet.

3. De uitvoerende rechterlijke autoriteit stemt overeenkomstig de volgende regels toe in de overlevering aan een andere lidstaat. Een verzoek tot toestemming wordt ingediend overeenkomstig artikel 10, vergezeld van de gegevens bedoeld in artikel 9, lid 1, en van een vertaling als bedoeld in artikel 9, lid 2. De toestemming wordt gegeven indien het strafbaar feit waarvoor zij verzocht wordt op zichzelf de verplichting tot overlevering overeenkomstig de bepalingen van dit kaderbesluit meebrengt. De beslissing wordt uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het verzoek genomen. Toestemming wordt geweigerd op de in artikel 3 genoemde gronden en kan in de overige gevallen alleen op de in artikel 4 genoemde gronden worden geweigerd. Voor de in artikel 5 bedoelde situaties moet de verzoekende staat dezelfde waarborgen geven.

4. Onverminderd lid 1 wordt een persoon die op grond van een Europees arrestatiebevel is overgeleverd, niet aan een derde staat uitgeleverd zonder toestemming van de bevoegde autoriteit van de lidstaat die de gezochte persoon heeft overgeleverd. De toestemming wordt gegeven overeenkomstig de verdragen waardoor de lidstaat die de gezochte persoon heeft overgeleverd gebonden is, en overeenkomstig zijn nationale wetgeving.

Artikel 23 bis

Overdracht van voorwerpen

1. De uitvoerende rechterlijke autoriteit neemt, overeenkomstig haar nationaal recht, op verzoek van de verzoekende rechterlijke autoriteit of op eigen initiatief de voorwerpen in beslag die:

- a) als bewijsstuk kunnen dienen; of
- b) van het strafbaar feit afkomstig zijn en zich in het bezit van de gezochte persoon bevinden

en draagt deze over.

2. Overdracht van de in lid 1 bedoelde voorwerpen vindt ook plaats wanneer het Europees arrestatiebevel wegens overlijden of ontsnapping van de gezochte persoon niet ten uitvoer kan worden gelegd.

3. Indien de in lid 1 bedoelde voorwerpen op het grondgebied van de uitvoerende lidstaat vatbaar zijn voor inbeslagneming of confiscatie, kan deze lidstaat, als het in verband met een lopende strafvervolgning noodzakelijk is over die voorwerpen te beschikken, deze tijdelijk behouden of onder voorwaarde van teruggave aan de verzoekende lidstaat overdragen.

4. Eventueel door de uitvoerende lidstaat of door derden op de in lid 1 bedoelde voorwerpen verkregen rechten blijven onverlet. Indien dergelijke rechten bestaan, geeft de verzoekende lidstaat de voorwerpen zo spoedig mogelijk na beëindiging van het rechtsgeding kosteloos aan de uitvoerende lidstaat terug.

Artikel 23 ter

Kosten

1. De op het grondgebied van de uitvoerende lidstaat voor de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel gemaakte kosten worden door deze lidstaat gedragen.
2. Alle overige kosten worden door de verzoekende lidstaat gedragen.

HOOFDSTUK 4
Algemene en slotbepalingen

Artikel 24

Vrijwaringsclausule

[...]

Artikel 25

Verhouding tot andere rechtsinstrumenten

1. Onverminderd de toepassing daarvan in de betrekkingen tussen de lidstaten en derde staten, komen de bepalingen van dit kaderbesluit per 1 januari 2004 in de plaats van de overeenkomstige bepalingen van de terzake van uitlevering toepasselijke verdragen in de betrekkingen tussen de lidstaten:

- a) het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957, het Aanvullend Protocol bij dit Verdrag van 15 oktober 1975, het Tweede Aanvullend Protocol bij dit Verdrag van 17 maart 1978 en, voorzover het op uitlevering betrekking heeft, het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme van 27 januari 1977;
- b) de Overeenkomst tussen de lidstaten van de Europese Gemeenschappen betreffende de vereenvoudiging en de modernisering van de wijze van toezending van uitleveringsverzoeken van 26 mei 1989;
- c) de Overeenkomst aangaande de verkorte procedure tot uitlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie van 10 maart 1995;
- d) de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie van 27 september 1996;
- e) titel III, hoofdstuk 4, van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen.

2. De lidstaten mogen de bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen die op het tijdstip van de aanneming van dit kaderbesluit van kracht zijn blijven toepassen voorzover zij verder reiken dan de doelstellingen van het kaderbesluit en zij ertoe bijdragen de procedures voor de overlevering van personen tegen wie een Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd verder te vereenvoudigen of te vergemakkelijken.

De lidstaten kunnen vóór de inwerkingtreding van het kaderbesluit bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen sluiten voorzover zij verder reiken dan de voorschriften van het kaderbesluit en zij ertoe bijdragen de procedures voor de overlevering van personen tegen wie een Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd verder te vereenvoudigen of te vergemakkelijken, met name door vaststelling van kortere dan de in artikel 17 gestelde termijnen, door uitbreiding van de in artikel 2, lid 2, vastgelegde lijst van strafbare feiten, door verdere beperking van de in de artikelen 3 en 4 bepaalde gronden tot weigering, of door verlaging van de in artikel 2, lid 1 of lid 2, bepaalde drempel.

De in de vorige alinea bedoelde overeenkomsten laten in ieder geval de betrekkingen met de lidstaten die daarbij geen partij zijn, onverlet.

De lidstaten geven de Raad en de Commissie ook kennis van iedere nieuwe in de tweede alinea bedoelde overeenkomst, binnen drie maanden na de ondertekening daarvan.

3. Voorzover de in lid 1 vermelde verdragen van toepassing zijn op grondgebieden van lidstaten of op grondgebieden waarvan de buitenlandse betrekkingen door een lidstaat worden behartigd, waarop dit kaderbesluit niet van toepassing is, blijven zij de betrekkingen tussen deze grondgebieden en de overige lidstaten beheersen.

Artikel 26

Overgangsbepaling

1. Voor 1 januari 2004 ontvangen uitleveringsverzoeken worden verder beheerst door de bestaande instrumenten betreffende uitlevering. Na 1 januari 2004 ontvangen verzoeken vallen onder de bepalingen die de lidstaten in overeenstemming met dit kaderbesluit aannemen. Elke lidstaat kan evenwel op het tijdstip van aanneming van dit kaderbesluit door de Raad verklaren dat hij als uitvoerende staat verzoeken betreffende feiten die zijn gepleegd voor een door hem bepaalde datum zal behandelen overeenkomstig de vóór 1 januari 2004 geldende uitleveringsregeling. De bedoelde datum mag niet later vallen dan de datum van inwerkingtreding van dit kaderbesluit overeenkomstig artikel 28. De verklaring wordt bekendgemaakt in het PBEG. Zij kan te allen tijde worden ingetrokken.

2. Totdat Oostenrijk artikel 12, lid 1, van het "Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz" heeft gewijzigd en uiterlijk tot 31 december 2008, kan het zijn rechterlijke autoriteiten toestaan de tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel te weigeren, indien de gezochte persoon een Oostenrijks onderdaan is en het feit waarvoor het Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd niet strafbaar is naar Oostenrijks recht.

Artikel 27

Uitvoering

De lidstaten nemen de maatregelen die noodzakelijk zijn om uiterlijk op 31 december 2003 aan dit kaderbesluit te voldoen.

Zij delen de tekst van alle bepalingen die zij aannemen om aan dit kaderbesluit te voldoen, aan de Raad en aan de Commissie mee. Bij deze mededeling kan iedere lidstaat laten weten dat hij dit kaderbesluit onmiddellijk zal toepassen in zijn betrekkingen met de lidstaten die daarvan op dezelfde wijze kennis hebben gegeven.

Het secretariaat-generaal van de Raad deelt de lidstaten en de Commissie de gegevens mee die het overeenkomstig artikel 8, lid 2, artikel 9, lid 2, artikel 14, lid 4, en artikel 20, lid 2, ontvangt. Het maakt deze ook bekend in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

De Commissie dient uiterlijk op 31 december 2004 een verslag over de werking van dit kaderbesluit bij het Europees Parlement en de Raad in, indien nodig vergezeld van wetgevingsvoorstellen.

De Raad evalueert in de tweede helft van 2003 de uitvoering van dit kaderbesluit in de lidstaten alsmede de werking van het Schengeninformatiesysteem.

De Raad beoordeelt in hoeverre de lidstaten aan dit kaderbesluit hebben voldaan.

Artikel 28
Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Gedaan te Brussel,

voor de Raad
de Voorzitter

Ontwerp-verklaring van de Raad

a) Ad artikel 2

"De Raad komt overeen om conform artikel 31, onder e), VEU, verder te werken aan de onderlinge aanpassing van de in artikel 2, lid 2, van het kaderbesluit bedoelde strafbare feiten, teneinde te komen tot een juridisch akkoord tussen de lidstaten."

b) Ad artikel 2, lid 2

"De Raad verklaart dat er met name ten aanzien van de volgende, in artikel 2, lid 2, opgesomde strafbare feiten, geen volledig geharmoniseerde definitie op het niveau van de Unie bestaat. De toepassing van het Europees arrestatiebevel wordt bepaald door de delictomschrijving in het recht dat de uitvaardiging van het arrestatiebevel beheerst. Onverminderd de besluiten die de Raad zou kunnen nemen in verband met de uitvoering van artikel 31, onder e), VEU, worden de lidstaten verzocht zich door de volgende omschrijvingen te laten leiden, teneinde het arrestatiebevel in de gehele Unie operationeel te maken ten aanzien van strafbare feiten betreffende racisme en vreemdelingenhaat, sabotage en racketeering en afpersing:

Racisme en vreemdelingenhaat zoals omschreven in het gemeenschappelijk optreden van 15 juli 1996 (96/443/JBZ)

Sabotage

"Eenieder die onrechtmatig en opzettelijk grootschalige schade toebrengt aan overheidsinstallaties, andere publieke installaties, het openbaar vervoer of andere infrastructuur waardoor een aanzienlijk economisch verlies wordt geleden of dreigt te worden geleden."

Racketeering en afpersing

"Het eisen door middel van bedreiging, geweld of enige andere vorm van intimidatie, van voorwerpen, beloften, kwitanties dan wel ondertekening van documenten houdende of strekkende tot een verbintenis, vervreemding of kwijting."

c) Verklaring van Ierland

Ierland zal bij de omzetting van dit kaderbesluit in nationale wetgeving bepalen dat het Europees arrestatiebevel alleen ten uitvoer zal worden gelegd om de gezochte persoon voor de rechter te brengen of om een tot vrijheidsbeneming strekkende straf of maatregel uit te voeren.
